

ТЕАТАР

Фестивал позоришта и културе у Ловри

Кнегиња чардаша у новом руху

Нова представа Српског позоришта у Мађарској – „Кнегиња чардаша“ приказана је у форми генералне пробе на летњој сцени Дома културе у Ловри, на фестивалу који традиционално, почетком лета, окупља љубитеље сценске уметности, добре музике, дружења и српске речи

Летњи позоришни фестивал у Ловри одржан је у организацији Српског позоришта у Мађарској и села Ловре, а печат му је дала спектакуларна представа СПМ-а „Кнегиња чардаша“.

– На овај начин наше позориште се придружује обележавању 100. годишњице ове светски познате оперете Имреа Калмана, уз чије ноте смо сви одрастали. Сада смо направили верзију на српском и хрватском језику, тј. на језицима са којима живимо овде у Мађарској. Верујем да публика препознаје и део јужнословенске културе и нашег темперамента у наставку наших уметника – рекао нам је директор СПМ-а Милан Рус.

Насловне улоге у представи тумаче млади таленти: Даринка Орчик и Марко Ембер, чија имена ваља запамтити. У улози младог и богатог бонвивана Едвина, први пут се једном великом улогом публици представља двадесетдогодишњи студент Академије за позориште и филм у Будимпешти, Марко Ембер, који је таленат наследио у породици, али и осетио велику жељу и потребу да наступи у представи на српском језику.

– Пресрећан сам, јер сам добио могућност да наступим у оваквој представи Српског позоришта у Мађарској, уз које сам растао. Много сам научио од Милана Руса, Јосе Маторица, а овде су играли и моји родитељи. Осећам да је моја дужност да се одужим генерацији од које сам учио и да на овај начин допринесем нашој заједници. Улога Едвина није тешка, мада је нисам раније учио. Одмах ми је текст некако „легао“, а сарадња са колегиницама и колегама је одлична. Моје партнерке, Даринка и Бранка, фантастично певају, а искусног колегу Сипу сам сада упознао – објашњава нам Марко Ембер, талентовани младић сугестивне појаве и гласа, чија звезда почиње да сија на глумачком небу и српске и мађарске глумачке сцене.

„Кнегиња чардаша“ Српског позоришта у Мађарској донела нам је и нову заносну и омиљену Силвију Верецки, у изванредном извођењу младе Сантовкиње Даринке Орчик, којој је такође, ово прва велика и главна улога.

– До сада сам певала углавном поп музику, узимала сам часове певања у Баји и Печују, али тек желим да упишем Музичку академију, да учим певање и усавршавам се – испричала

нам је пред генералну пробу двадесетпетогодишња Даринка, која је публику освојила и гласом и стасом већ у првој сцени.

Одмах уз Марка и Даринку, сва ср-

ца присутних љубитеља овог жанра и Калманових нота освојили су и Бранка Башић и Стипан Ђурић. Млада Чипљанка је српској публици већ позната као изванредна интерпретаторка народних песама, али је први пут гледамо у оперети – овога пута као Едвинову рођаку и вереницу Стази, коју љубав на први поглед ипак спаја са разиграним Бонијем.

Поред нежних певачких деоница, Бранка је за потребе оперете морала да увежба и кораке, али и акробатску нумеру која је изазвала бурне аплаузе гледалаца.

Дланове публике више пута загрејао је и неуморни Бонифације Каучијано – Бони, односно искусни глумац, комичар, певач и одличан играч Стипо, којег публика у Мађарској познаје под именом Иштван Ђурић.

– Упао сам овамо као санитарни инспектор у кромпир пире! – један је од хумористичних цитата у оперети, а управо овим речима објашњава своје учешће у овој представи Стипо Ђурић.

Он каже да га је Миланов позив „дирнуо у срце“, па овакву понуду није могао да одбије.

– Са Српским позориштем сам већ сарађивао у представи „Не дај боже да се Срби сложе“ – испричао нам је Стипо.

У представи маестрално играју и искусни Ратко Краљевић, увек омиљени Бранимир Ђорђевић и Марица Мандић, као и глумци и плесачи који радо сарађују са нашим позориштем: Јована Вечић, Биљана Сабо, Богдан Сабо, Марко Рус, Митар Кркелић и други.

Старог кнеза Леополда, који из Беча стиже са намером да свог сина Едвина одвуче из орфеума и руку младе шансонеше Силвије, фантастично је „разиграо“ Бранимир Ђорђевић, који се на сцени просто поиграва немачким речима, одличном маском и аутентичном мимиком. Уштољени став попутно руши сазнање да је и сам оженио бившу шансонешу, садашњу кнегињу Цецилију, коју тумачи глумица „краљевског држања“, Марица Мандић.

ЉУБАВ ПОБЕЂУЈЕ СВЕ

„Кнегиња чардаша“ је једна од најпознатијих и најпопуларнијих мађарских оперета. Прича се плете око наизглед безнадежне љубави између кабаретске звезде Силвије Верецки и кнеза Едвина Липерт-Вајлерсхајма. У овој носталгичној оперети љубав побеђује све, укључујући и противљење родитеља, па чак и гроф Бонифације проналази своју животну сапутницу у лицу грофице Стази, Едвинове веренице коју су му одабрали родитељи.

Премијера оперете „Кнегиња чардаша“ приказана је у Бечу, 17. новембра 1915. године, у Театру „Јохан Штраус“, а у новембру 1916. године, месецу у којем је умро цар Франц Јозеф, изведена је и на пештанској позорници, далеко у време Првог светског рата. Усред рата, „Кнегињу чардаша“ су играле обе зараћене стране, јер је Калман био слављен на обе стране фронта. Оперета је ускоро доживела успех планетарних размера, па се и данас игра у целом свету, од Шведске до Сједињених Америчких Држава.

Један тадашњи бечки критичар написао је: *Чишав свети одјекује од две ствари: од трувања шойова на европским фронтима и од усјеха „Кнегиње чардаша“.*

